SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 5. julija 2007*

V zadevi C-255/05,

zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložene 16. junija 2005,

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopa M. Konstantinidis, zastopnik, skupaj z F. Louisom in A. Capobiancom, odvetnika, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožeča stranka,

proti

Italijanski republiki, ki jo zastopa I. M. Braguglia, zastopnik, skupaj z M. Fiorillijem, avvocato dello Stato, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožena stranka,

* Jezik postopka: italijanščina.

ob intervenciji

Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, ki ga zastopa T. Harris, zastopnik, skupaj z J. Mauricijem, barrister,

intervenientka,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, P. Kūris, J. Makarczyk (poročevalec), L. Bay Larsen in J.-C. Bonichot, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Poiares Maduro,
sodni tajnik: R. Grass,

na podlagi pisnega postopka,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Komisija Evropskih skupnosti s tožbo predlaga Sodišču, naj ugotovi, da Italijanska republika ni izpolnila obveznosti iz členov 2(1) in 4(1) Direktive Sveta 85/337 ter člena 12(1) Direktive 2000/76/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. decembra 2000 o sežiganju odpadkov (UL L 332, str. 91):

— s tem ko pred izdajo gradbenega dovoljenja, projekta gradnje „tretje linije" sežigalnice, ki je last družbe ASM Brescia SpA (v nadaljevanju: tretja linija sežigalnice), obrata iz Priloge I Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 175, str. 40), kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 97/11/ES z dne 3. marca 1997 (UL L 73, str. 5, v nadaljevanju: Direktiva 85/337), ni predložila v postopek presoje vplivov na okolje, ki je določen v členih od 5 do 10 navedene direktive, in

— s tem ko vloge za izdajo obratovalnega dovoljenja za tretjo linijo sežigalnice ni dala na vpogled javnosti na enem ali več mestih, dostopnih za javnost, in za ustrezno dolg čas, da bi bilo mogoče podati stališča, preden je pristojni organ sprejel odločbo, in s tem ko ni dala na razpolago javnosti odločbe v zvezi s tem predlogom skupaj s kopijo soglasja.

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

Direktiva 75/442/EGS

2 Člen 1 Direktive Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih (UL L 194, str. 47), kot je bila spremenjena z Odločbo Komisije 96/350/ES z dne 24. maja 1996 (UL L 135, str. 32, v nadaljevanju: Direktiva 75/442), se glasi:

„V tej direktivi izraz:

a) ‚odpadek' pomeni vsako snov ali predmet v skupinah, navedenih v Prilogi I, ki ga imetnik zavrže ali namerava ali mora zavreči;

[...]

d) ‚ravnanje' pomeni zbiranje, prevoz, predelavo in odstranjevanje odpadkov, vključno z nadzorovanjem teh postopkov ter dejavnostmi po zaprtju mesta odstranjevanja;

e) ‚odstranjevanje' pomeni postopke, navedene v Prilogi II A;

f) ‚predelava' pomeni postopke, navedene v Prilogi II B;

[...]"

3 V skladu s členom 4 te direktive:

„Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev take predelave ali odstranjevanja odpadkov, da ne ogrožajo zdravja ljudi in brez uporabe postopkov ali načinov, ki bi lahko škodovali okolju, predvsem pa:

— ne predstavljajo tveganja [za] vodo, zrak, tla ter rastline in živali,

— niso moteči zaradi hrupa ali vonjav,

— ne vplivajo škodljivo na krajino ali mesta posebnega pomena.

[...]"

4 V skladu s členom 9(1) navedene direktive:

„Za izvajanje členov 4, 5 in 7 mora podjetje, ki izvaja postopke, določene v Prilogi II A, pridobiti dovoljenje pristojnega organa iz člena 6.

[...]“

5 Na podlagi člena 10 iste direktive:

„Za izvajanje člena 4 mora podjetje, ki izvaja ukrepe, navedene v Prilogi II B, pridobiti dovoljenje.“

6 Člen 11(1) Direktive 75/442 določa:

„Brez vpliva na Direktivo 78/319/EGS [...] ni treba pridobiti dovoljenja iz člena 9 ali 10:

[...]

b) podjetjem, ki predelujejo odpadke.

Ta oprostitev se lahko uporablja le:

— če so pristojni organi sprejeli splošna pravila za vsako vrsto dejavnosti, ki predpisujejo vrste in količine odpadkov, in pogoje, pod katerimi za posamezno dejavnost ni treba pridobiti dovoljenja,

in

— če so vrste ali količine odpadkov in načini odstranjevanja ali predelave takšni, da so izpolnjeni pogoji iz člena 4."

7 Namen Priloge II A k Direktivi 75/442, z naslovom „Postopki odstranjevanja", je našteti postopke odstranjevanja odpadkov, kakršni se pojavljajo v praksi. Navedeno je, da morajo biti v skladu s členom 4 odpadki odstranjeni tako, da ne ogrožajo zdravja ljudi in da se pri tem ne uporabljajo postopki ali načini, ki bi lahko škodovali okolju.

8 Namen Priloge II B k isti direktivi, z naslovom „Postopki predelave", je našteti postopke predelave, kakršni se pojavljajo v praksi. Prav tako je navedeno, da morajo biti v skladu s členom 4 odpadki predelani tako, da ne ogrožajo zdravja ljudi in da se pri tem ne uporabljajo postopki ali načini, ki bi lahko škodovali okolju.

Direktiva 85/337

9 Člen 1(2)(3) Direktive 85/337 se glasi:

„V tej direktivi:

‚projekt' pomeni:

— izvedbo gradbenih ali drugih instalacijskih del ali projektov,

— druge posege v naravno okolje in krajino, vključno s tistimi, ki vključujejo izkoriščanje mineralnih virov;

‚nosilec projekta' pomeni:

prosilca za dovolitev zasebnega projekta ali javni organ, ki da pobudo za projekt;

‚soglasje za izvedbo' pomeni:

odločitev pristojnega organa ali organov, ki dovoljuje nosilcu projekta izvedbo projekta.

3. Pristojni organ ali organi so tisti, ki jih države članice določijo kot odgovorne za opravljanje dolžnosti iz te direktive."

10 Člen 2(1)(2)(3) te direktive določa:

„1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da so pred izdajo soglasja projekti, ki bodo verjetno pomembno vplivali na okolje, med drugim zaradi svoje narave, velikosti ali lokacije, predmet zahteve za izdajo soglasja za izvedbo in presojo njihovih vplivov. Ti projekti so opredeljeni v členu 4.

2. Presojo vplivov na okolje se lahko vključi v obstoječe postopke za izdajo soglasja za izvedbo projektov v državah članicah, oziroma če to ne gre, v druge postopke ali v postopke, ki se jih mora uvesti za usklajevanje s cilji te direktive.

[...]

3. Brez poseganja v člen 7 lahko države članice v izjemnih primerih določen projekt v celoti ali delno izvzamejo iz določb v tej direktivi."

11 Člen 3 navedene direktive določa:

„Presoja vplivov na okolje na primeren način glede na vsak posamezni primer in skladno s členi 4 do 11 opredeli, opiše in presodi neposredne in posredne vplive projekta na naslednje dejavnike:

— ljudi, živalstvo in rastlinstvo,

— tla, vodo, zrak, podnebje in krajino,

— materialno lastnino in kulturno dediščino,

— medsebojne vplive dejavnikov, navedenih v prvi, drugi in tretji alinei."

12 Člen 4 iste direktive določa:

„Ob upoštevanju člena 2(3) se projekte, ki so našteti v Prilogi I, presoja skladno s členi 5 do 10."

13 V točki 10 Priloge I so navedeni obrati za sežiganje ali obrati za kemično obdelavo, kakor jih določa Priloga II A k Direktivi 75/442/EGS v točki D9, nenevarnih odpadkov z zmogljivostjo več kot 100 ton na dan.

Direktiva 2000/76

14 V skladu s členom 3, točka 12, Direktive 2000/76, za to direktivo pomeni izraz

„‚dovoljenje' pisno odločitev (ali več takih odločitev) pristojnega organa, s katero je ta odobril obratovanje naprave pod določenimi pogoji, ki zagotavljajo skladnost naprave z vsemi zahtevami te direktive. Dovoljenje se lahko nanaša na eno ali več naprav ali delov naprave na istem kraju, ki jih upravlja isti upravljavec".

15 Člen 4(1) te direktive se glasi tako:

„Brez poseganja v člen 11 Direktive 75/442/EGS ali člen 3 Direktive 91/689/EGS nobena sežigalnica ali naprava za sosežig ne sme obratovati brez dovoljenja za izvajanje teh dejavnosti."

16 Člen 12(1) Direktive 2000/76, ki se nanaša na dostop do informacij in sodelovanje javnosti, se glasi:

„Brez poseganja v Direktivo Sveta 90/313/EGS in Direktivo 96/61/ES se mora za vloge za nova dovoljenja za sežigalnice in naprave za sosežig primerno dolgo časovno obdobje omogočiti vpogled javnosti na enem ali več mestih, na primer na uradih lokalnih oblasti, tako da javnost lahko poda svoje mnenje, preden pristojni organ sprejme odločitev. Ta odločitev, ki vključuje vsaj kopijo dovoljenja, ter vse nadaljnje posodobitve morajo biti prav tako dostopne javnosti."

Nacionalna ureditev

17 Člen 6 zakona št 349 z dne 8. julija 1986 o ustanovitvi ministrstva za okolje (GURI št. 59 z dne 15. julija 1986) je v italijansko pravo prenesel Direktivo 85/337. Člen 40 zakona št. 146 z dne 22. februarja 1994 glede določb v zvezi s presojo vplivov na okolje (redna priloga h GURI št. 52 z dne 4. marca 1994) je nato od italijanske vlade zahteval, naj z izrecnim aktom za usmerjevanje in usklajevanje opredeli pogoje, merila in tehnične predpise za izvajanje postopka presoje vpliva projektov na okolje, ki spadajo med tiste, ki so našteti v Prilogi II k navedeni direktivi.

18 Člen 1(3) uredbe predsednika republike z dne 12. april 1996, naslovljene „Akt za usmerjanje in usklajevanje, sprejet za izvrševanje člena 40(1) zakona št. 146 z dne

22. februarja 1994 glede določb v zvezi s presojo vplivov na okolje" (GURI št. 210, str. 28, v nadaljevanju: UPR), določa:

„Projekti, ki so našteti v Prilogi A, so predmet postopka presoje vplivov na okolje."

19 Člen 3(1) dekreta predsednika Sveta ministrov z dne 3. septembra 1999, naslovljenega „Akt za usmerjanje in usklajevanje, ki spreminja in dopolnjuje prejšnji akt za usmerjanje in usklajevanje, sprejet za izvrševanje člena 40(1) zakona št. 146 z dne 22. februarja 1994 glede določb v zvezi s presojo vplivov na okolje" (GURI št. 302 z dne 27. decembra 1999, str. 17, v nadaljevanju: DPSM), ki je spremenil prvotno različico Priloge A k UPR, se glasi:

„V Prilogi A k UPR z dne 12. aprila 1996 se točke (i), (l) [...] nadomestijo z naslednjimi točkami:

i) obrati za odstranjevanje in predelavo nevarnih odpadkov s postopki iz Priloge B in Priloge C, točke od R 1 do R 9, k zakonski uredbi št. 22 z dne 5. februarja 1997 (GURI št. 38 z dne 15 februarja 1997, v nadaljevanju: zakonska uredba št. 22/1997) razen obratov za predelavo, ki so bili predloženi v poenostavljeni postopek iz člena 31 in 33 iste zakonske uredbe [...]

l) obrati za odstranjevanje in predelavo nenevarnih odpadkov z zmogljivostjo več kot 100 ton na dan s sežiganjem ali predelavo iz Priloge B, točka D 2 in točke od

D 8 do D 11, ter Priloge C, točke od R 1 do R 9, k [zakonski uredbi] razen obratov za predelavo, ki so bili predloženi v poenostavljeni postopek iz člena 31 in 33 iste zakonske uredbe [...]"

20 Določbe zakonske uredbe, ki opisujejo značilnosti odpadkov in dejavnosti, ki so lahko predmet poenostavljenega postopka, so bile sprejete zaradi prenosa člena 11 Direktive 75/442.

21 Zlasti iz člena 33(1) zakonske uredbe izhaja, da se lahko, razen zaradi spoštovanja določenih tehničnih pravil, dejavnosti v zvezi s predelavo odpadkov začnejo po izteku devetdesetdnevnega roka, ki se začne s priglasitvijo teh dejavnosti na teritorialno pristojno deželo.

22 Člen 33(2) te uredbe za nenevarne in nevarne odpadke natančno določa vsebino tehničnih pravil.

23 V skladu s členom 33(3) te zakonske uredbe dežela vpiše v poseben register podjetja, ki so ji priglasila začetek dejavnosti, in po uradni dolžnosti v roku iz odstavka 1 preveri, ali so izpolnjeni zahtevani pogoji.

24 Na koncu, iz člena 33(4) zakonske uredbe izhaja, da takoj ko dežela opazi, da se ni spoštovalo tehničnih pravil in pogojev iz odstavka 1, sprejme obrazložen sklep o prepovedi začetka ali nadaljevanja dejavnosti, razen če se zainteresirana oseba ne uskladi z veljavno zakonodajo v roku, ki ga predhodno določi uprava.

Predhodni postopek

25 Komisija je z dopisom 28. aprila 2003 od Italijanske republike zahtevala informacije zlasti o izvedbi postopkov, določenih v direktivah 85/337 in 2000/76, za tretjo linijo sežigalnice.

26 Ta država je navedla, prvič, da je projekt tretje linije izvzela iz postopka presoje vplivov na okolje, ker ta pomeni izjemo iz Priloge A, točka 1, UPR, kot je bila spremenjena z DPSM, in drugič, da je izvedla več ukrepov za objavo in posvetovanja v skladu s členom 12 Direktive 2000/76.

27 Glede na tako pridobljene odgovore Italijanske republike, ki jih Komisija ni štela za zadostne, je s pisnim opominom z dne 19. decembra 2003 sprožila predhodni postopek.

28 Pristojni italijanski organi so z dopisom z dne 8. junija 2004 izrazili voljo lastnika tretje linije sežigalnice, da le-to, ki ji je bil dovoljen začetek delovanja decembra 2003, podvrže presoji vpliva na okolje.

29 Nato je Komisija z obrazloženim mnenjem z dne 9. julija 2004 Italijansko republiko pozvala, naj sprejme ukrepe, potrebne za uskladitev z obveznostmi iz Direktive 85/337, v dveh mesecih od vročitve navedenega mnenja.

30 Italijanska republika je v dopisu z dne 31. januarja 2005 potrdila, da je lastnik tretje linije sežigalnice podal formalni predlog za presojo vpliva na okolje, ki je bil objavljen 11. decembra 2004. Nato je z dopisom z dne 3. maja 2005 posredovala dokumente o stanju napredovanja potekajočega postopka presoje in je navedla, da se ta zaključuje.

31 Ker je Komisija menila, da stališče italijanske vlade, podano v zgoraj navedenem dopisu, ni zadovoljivo, je na podlagi člena 226, drugi odstavek, ES vložila to tožbo.

Tožba

Dopustnost

Trditve strank

32 Italijanska republika trdi, da tožba Komisije ni dopustna zaradi neobstoja njenega pravnega interesa. Komisija naj dejansko ne bi imela interesa zahtevati izpolnitev že izpolnjene obveznosti. Tako glede na pozitivno mnenje o okoljski združljivosti tretje linije sežigalnice, ki naj bi izhajala iz medresorske uredbe z dne 3. junija 2005, ki je bila sprejeta po zaključku postopka presoje, ki je bil začet v okoliščinah, navedenih v točki 30 te sodbe, naj zamuda pri izvedbi študije o vplivu na okolje ne bi povzročila nobene škode okolju. Obstajal naj bi le položaj formalne nezakonitosti v zvezi z neobstojem študije o vplivu na okolje, ki pa je bil odpravljen.

33 Italijanska republika dodaja, da Komisija zahteva spoštovanje nerazumljivih obveznosti in da je zato zlorabila pooblastila s tem, ko ni upoštevala načel dobre uprave in sorazmernosti.

34 Komisija opozarja, da ima neposreden, poseben in konkreten pravni interes v tem sporu. Glede na to v zvezi s pravnim interesom, da nadaljuje s tožbo zaradi kršitve Direktive 85/337, zatrjuje, da ni pomembno, da so pristojni organi izvedli presojo vplivov na okolje tretje linije sežigalnice, ker ta ne ustreza zahtevam iz navedene direktive, ker morajo biti pred izdajo soglasja projekti, ki bodo verjetno pomembno vplivali na okolje, med drugim zaradi svoje narave, velikosti ali lokacije, predmet zahteve za izdajo soglasja za izvedbo in presojo teh vplivov.

35 Kot trdi Komisija, le volja lastnika tretje linije sežigalnice, da zaprosi, da je ta obrat predmet presoje vpliva na okolje, medtem ko je bil navedeni obrat že zgrajen in že deluje, posledično ni pomembna, ker je bila prošnja za presojo predložena šele 7. decembra 2004 in ker je do nje prišlo šele po poteku roka iz obrazloženega mnenja.

36 Poleg tega Komisija opozarja, da iz sodne prakse Sodišča izhaja, da ji pri izvajanju pristojnosti, ki jih ima v skladu s členom 226 ES, ni treba izkazati posebnega pravnega interesa.

Presoja Sodišča

37 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da Komisiji v okviru pristojnosti, ki jih ima iz člena 226 ES, ni treba dokazovati pravnega interesa. Komisija ima dejansko nalogo,

da po uradni dolžnosti in v splošnem interesu zagotovi, da države članice uporabljajo pravo Skupnosti, in da ob njihovi opustitvi ugotovi morebitno neizpolnitev obveznosti, ki iz njega izhajajo (glej sodbe z dne 1. februarja 2001 v zadevi Komisija proti Franciji, C-333/99, Recueil, str. I-1025, točka 23; z dne 2. junija 2005 v zadevi Komisija proti Grčiji, C-394/02, ZOdl., str. I-4713, točki 14 in 15 ter navedeno sodno prakso, in z dne 8. decembra 2005 v zadevi Komisija proti Luksemburgu, C-33/04, ZOdl., str. I-10629, točka 65).

38 Med drugim mora Komisija presoditi možnost delovanja proti državi članici, določiti določbe, ki naj bi jih ta kršila, in izbrati trenutek, v katerem bo proti njej začela postopek zaradi neizpolnitve obveznosti, presoja, ki določa to izbiro, pa ne sme vplivati na dopustnost tožbo (glej sodbi z dne 18. junija 1998 v zadevi Komisija proti Italiji, C-35/96, Recueil, str. I-3851, točka 27, in zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Luksemburgu, točka 66)

39 Glede na to mora Sodišče preučiti, ali očitana neizpolnitev obveznosti obstaja ali ne, ne da bi mu se bilo treba izreči o izvajanju pristojnosti do prostega preudarka Komisije (glej zlasti sodbo z dne 13. junija 2002 v zadevi Komisija proti Španiji, C-474/99, Recueil, str. I-5293, točka 25, in zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Luksemburgu, točka 67).

40 V vsakem primeru, čeprav bi domnevali, da bi izvedba *a posteriori* presoje vplivov na okolje tretje linije sežigalnice lahko povzročila prenehanje očitne neizpolnitve obveznosti, je treba ugotoviti, da ta presoja ni bila začeta do poteka roka iz obrazloženega mnenja, torej do dneva, glede na katerega je treba preučiti položaj države članice, da bi lahko presodili obstoj neizpolnitve obveznosti (glej zlasti sodbo z dne 14. julija 2005 v zadevi Komisija proti Nemčiji, C-433/03, ZOdl., str. I-6985, točka 32).

41 Iz zgoraj navedene presoje izhaja, da je treba ugovor nedopustnosti, ki se nanaša na neobstoj pravnega interesa Komisije, zavrniti.

Temelj

42 Komisija v utemeljitev tožbe navaja dva očitka.

Prvi očitek, ki se nanaša na kršitev členov 2(1) in 4(1) Direktive 85/337.

— Trditve strank

43 Komisija trdi, da tretja linija sežigalnice, ki je opredeljena kot obrat, ki izvaja postopke predelave v smislu Priloge II B k Direktivi 75/442, z zmogljivostjo več kot 100 ton na dan, spada v okvir odstavka 10 Priloge I k Direktivi 85/337 in bi tako morala biti predmet postopka presoje vplivov na okolje pred pridobitvijo soglasja, šele nato pa biti zgrajena. Komisija poudarja, da če projekt ni bil predmet presoje vplivov na okolje, je to zaradi italijanske zakonodaje, ki ne določa, da so obrati, namenjeni za predelavo odpadkov, ki so bili predloženi v poenostavljeni postopek, predmet take presoje.

44 Komisija dodaja, da DPSM krši obveznosti iz Direktive 85/337, kolikor iz postopka presoje vplivov na okolje izvzame vse obrate, ki izvajajo postopke predelave odpadkov, ki pridobijo soglasje prek poenostavljenega postopka.

45 Italijanska republika ne priznava obstoja očitane neizpolnitve obveznosti in v obrambo natančno povzema trditve, ki jih je razvila v zadevi, ki je privedla do sodbe z dne 23. novembra 2006 v zadevi Komisija proti Italiji (C-486/04, ZOdl., str. I-11025).

46 Tako v glavnem zatrjuje, da se v delu, kjer tretja linija sežigalnice izvaja predelavo odpadkov in je predmet poenostavljanega postopka, ki ga določata člena 31 in 33 zakonske uredbe, ki je bila sprejeta zaradi prenosa člena 11 Direktive 75/442, izogne postopku presoje vplivov na okolje. Italijanska republika z vzpostavitvijo, prvič, povezave med Direktivo 85/337 in Direktivo 75/442 v zvezi s tehničnimi določbami, uporabljenimi na področju odpadkov in s sklicevanjem, drugič, na samo besedilo Priloge I, točka 10, in na tisto iz Priloge II, točka 11(b), Direktivi 85/337, ki se sklicujejo samo na pojem odstranjevanje odpadkov, meni, da slednja direktiva s področja uporabe izključuje obrate za predelavo odpadkov.

47 Italijanska republika trdi tudi, da je bil cilj sprememb Direktive 75/442, ki jih je prinesla Direktiva 91/156, vzpostavitev skupne terminologije in usklajena opredelitev odpadkov, ki bi omogočali približanje različnih določb, ki obravnavajo odpadke na nacionalni ravni in na ravni Skupnosti. Iz tega naj bi sledilo, da so, medtem ko Direktiva 97/11 navaja pojem odpadkov, pojmi in opredelitve, ki jih uporablja, nujno izposojeni od ureditve, ki je značilna za ta sektor, in sicer od Direktive 91/156.

48 Ta država članica dodaja, da takoj ko na področju predelave odpadkov, emisije ne presežejo mej, ki jih dovoljuje ureditev Skupnosti, ni treba izvesti postopka presoje, ker ima predelava odpadkov sama po sebi namen varstva okolja.

49 Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska v intervencijski vlogi z dne 7. aprila 2006 podpira ugotovitve Italijanske republike v zvezi s prvim očitkom.

— Presoja Sodišča

50 Najprej je treba poudariti, da je v prej navedeni sodbi z dne 23. novembra 2006 v zadevi Komisija proti Italiji Sodišče razsodilo, da Italijanska republika ni izpolnila obveznosti iz člena 2(1) ter 4(1), (2) in (3) Direktive 85/337 s tem, da je sprejela člen 3(1) DPSM, ki omogoča, da se projekti, ki so namenjeni predelavi nevarnih odpadkov in nenevarnih odpadkov z zmogljivostjo več kot 100 ton na dan iz Priloge I iste direktive, ki so predmet poenostavljenega postopka v smislu člena 11 Direktive 75/442, izognejo postopku presoje vplivov na okolje, ki je določen v navedenih členih 2(1) in 4(1).

51 Neizpolnitev obveznosti, ki jo očita Komisija v tem očitku, je samo posledica uporabe nacionalne zakonodaje – za katero je bilo, kot je to navedeno v prejšnji točki, ugotovljeno, da ni skladna s pravom Skupnosti – na posameznem primeru.

52 Posledica uporabe te zakonodaje, ki je iz postopka presoje vplivov na okolje izvzela obrate za predelavo odpadkov, ki so bili predloženi v poenostavljeni postopek iz členov 31 in 33 zakonske uredbe, je bila dejansko oprostitev iz študije o vplivu na okolje tretje linije sežigalnice, medtem ko le-ta spada v kategorijo obratov za odstranjevanje nenevarnih odpadkov s sežiganjem ali kemično obdelavo z zmogljivostjo več kot 100 ton na dan, določeno v točki 10 Priloge I k Direktivi 85/337. Tretja linija bi morala biti pred pridobitvijo soglasja predmet postopka presoje vplivov na okolje, saj morajo biti projekti iz te Priloge I predmet sistematične presoje z uporabo členov 2(1), 4(1) in od 5 do 10 navedene direktive (glej zgoraj navedeno sodbo z dne 23. novembra 2006 v zadevi Komisija proti Italiji, točka 45).

53 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da Italijanska republika s tem, da projekta izgradnje tretje linije sežigalnice pred izdajo gradbenega dovoljenja ni predložila v postopek presoje vplivov na okolje, določen v členih od 5 do 10 Direktive 85/337, ni izpolnila obveznosti iz členov 2(1) in 4(1) navedene direktive.

Drugi očitek, ki se nanaša na kršitev člena 12(1) Direktive 2000/76

— Trditve strank

54 Komisija Italijanski republiki očita, da ni objavila niti vloge za izdajo uporabnega dovoljenja tretje linije sežigalnice niti ustreznega soglasja, kar pomeni kršitev določb člena 12 Direktive 2000/76.

55 Ta država članica je med predhodnim postopkom trdila, da se člen 12 v tem primeru ne uporablja, ker za navedeno tretjo linijo ni bila predložena nobena vloga za obratovalno dovoljenje. Ta linija je bila 24. julija 2003 le priglašena v skladu s postopkom, določenim z zakonsko uredbo.

— Presoja Sodišča

56 Iz člena 33(1) zakonske uredbe izhaja, da se lahko dejavnosti v zvezi s predelavo odpadkov začnejo po izteku devetdesetdnevnega roka, ki se začne s priglasitvijo teh dejavnosti na teritorialno pristojno deželo. V tem roku v skladu z odstavkom 3 tega člena zadevni deželni organi po uradni dolžnosti preverijo, ali so izpolnjeni zahtevani pogoji za predelavo.

57 V tem primeru je bila tretja linija sežigalnice, v okviru poenostavljenega postopka, ki ga je vzpostavila ta zakonska uredba, predmet priglasitve začetka dejavnosti 24. julija 2003. Tej sta sledili odločbi pristojnih deželnih organov, in sicer prepoved začetka dejavnosti 21. oktobra 2003 in nato dovoljenje 19. decembra 2003.

58 Iz člena 12(1) Direktive 2000/76 dalje izhaja, da se mora za vloge za nova dovoljenja za primerno dolgo časovno obdobje omogočiti vpogled javnosti na javnih mestih, tako da javnost lahko poda mnenje, preden pristojni organ sprejme odločitev. Ta odločitev, ki vključuje vsaj kopijo dovoljenja, in vse nadaljnje posodobitve morajo biti prav tako dostopne javnosti.

59 Namen te določbe je, kot to izhaja zlasti iz uvodne izjave 31 Direktive 2000/76, da se zagotovi preglednost postopka, s tem da se javnost vključi v odločanje o vlogah za podelitev dovoljenja.

60 Zato je treba ugotoviti, da mora pojem vloga za novo dovoljenje dobiti pomen, ki lahko popolnoma ustreza cilju, ki ga zasleduje člen 12(1) Direktive 2000/76. Zato je treba ta pojem razumeti *lato sensu*, kot da zajema vse postopke, ki so primerljivi postopku izdajanja dovoljenj ali soglasja.

61 Priglasitev začetka dejavnosti, navedena v točki 56 te sodbe, ki je bila podlaga za tretjo linijo sežigalnice, mora biti glede na svoje značilnosti in zlasti glede na vlogo deželnih organov izenačena z vlogo za novo dovoljenje v smislu Direktive 2000/76.

62 Navedena priglasitev bi morala biti dana na vpogled javnosti na enem ali več mestih v časovnem obdobju, ki bi omogočalo, da bi lahko javnost podala mnenje pristojnim organom pred potekom devetdesetdnevnega roka, ki je določen za to, da preverijo, ali so izpolnjeni zahtevani zakonski pogoji, da se lahko začne predelava. Ni pa sporno, da zadevna priglasitev ne glede na določbe člena 12(1) Direktive 2000/76 ni bila predmet nobenega ukrepa objave.

63 Poleg tega različne določbe, ki jih je sprejela zadevna dežela v zvezi s tretjo linijo sežigalnice, in sicer prepoved začetka dejavnosti in dovoljenje, navedeno v točki 57 te sodbe, tudi niso bile dane na vpogled javnosti, kar je v nasprotju z določbami tega člena.

64 Glede na zgoraj navedeno je treba ugotoviti, da Italijanska republika, s tem ko priglasitve začetka delovanja tretje linije sežigalnice ni dala na vpogled javnosti na enem ali več mestih, dostopnih za javnost, in v ustrezno dolgem času, da bi bilo mogoče podati stališča, preden je pristojni organ sprejel odločbo, in s tem ko ni dala na razpolago javnosti odločb v zvezi s to priglasitvijo skupaj s kopijo soglasja, ni izpolnila obveznosti iz člena 12(1) Direktive 2000/76/ES.

Stroški

65 V skladu s členom 69(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker je Komisija predlagala, naj se Italijanski republiki naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

66 V skladu s členom 69(4) tega poslovnika Združeno kraljestvo plača svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1. **Italijanska republika s tem, ko pred izdajo gradbenega dovoljenja projekta izgradnje „tretje linije“ sežigalnice, ki je last družbe ASM Brescia SpA, v postopek ni predložila presoje vplivov na okolje, ki je določen v členih od 5**

do 10 Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 97/11/ES z dne 3. marca 1997, ni izpolnila obveznosti iz člena 2(1) in 4(1) navedene direktive.

2. **Italijanska republika s tem, ko priglasitve začetka delovanja „tretje linije“ sežigalnice ni dala na vpogled javnosti na enem ali več mestih, dostopnih za javnost, in v ustrezno dolgem času, da bi bilo mogoče podati stališča, preden je pristojni organ sprejel odločbo, in s tem, ko ni dala na razpolago javnosti odločb v zvezi s to priglasitvijo skupaj s kopijo soglasja, ni izpolnila obveznosti iz člena 12(1) Direktive 2000/76/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. decembra 2000 o sežiganju odpadkov.**

3. **Italijanski republiki se naloži plačilo stroškov.**

4. **Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosi svoje stroške.**

Podpisi